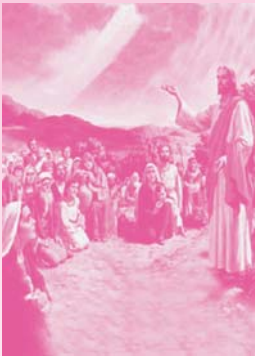

จันทร์
17
มิถุนายน

สัปดาห์ที่ 11
เทศกาลธรรมดา
สดด 98:1,2-3,4
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1

พี่น้อง ในฐานะผู้ร่วมงานของพระเจ้า เราขอร้องทันท่วงทีหลาย อย่าเพียงแต่รับพระ
พรหทานของพระองค์ไว้โดยไม่เกิดผล พระองค์ตรัสว่า “ในเวลาที่เหมาะสม เราได้รับ
ฟังท่าน และในวันแห่งความรอดพ้น เราได้ช่วยเหลือท่าน” ขณะนี้คือเวลาที่เหมาะสม
ขณะนี้คือวันแห่งความรอดพ้น เราไม่เป็นอุปสรรคกีดขวางทางของใคร เพื่อมิให้ใครตำหนิ
งานรับใช้ของเรา แต่เราแสดงตนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าในทุกกรณีด้วยความอดทนอย่าง
มาก ในความทุกข์ยาก ความขัดสน ความคับแค้น การถูกโหมตี การถูกจองจำ การจลาจล
ความเหน็ดเหนื่อยจากการงาน การอดนอน การอดอาหาร เราแสดงตนเป็นผู้รับใช้ของ
พระเจ้าด้วยความบริสุทธิ์ใจ ความรู้ ความเพียรอดทน ความใจดี ความช่วยเหลือของ
พระจิตเจ้า ความรักที่ไม่เสแสร้ง ถ้อยคำสัตย์จริงและด้วยพระอำนาจของพระเจ้า โดย
ใช้ความชอบธรรมเป็นอาวุธทั้งมือซ้ายและมือขวา ทั้งยามมีเกียรติ และยามไร้เกียรติ
ทั้งเมื่อถูกกล่าวร้ายและกล่าวดี เราถูกกล่าวหาว่าเป็นคนหลอกลวง แต่เราก็พูดความ
จริง เราถูกกล่าวหาว่าไม่มีใครรู้จัก แต่เราก็มีคนรู้จักมาก เหมือนกับคนกำลังจะตาย แต่
เราก็มียิวิต เหมือนคนถูกลงโทษ แต่เราก็ไม่ถูกประหาร เหมือนกับเป็นคนมีความทุกข์
แต่ชื่นชมเสมอ เหมือนกับเป็นคนยากจน แต่เราก็ทำให้คนจำนวนมากมั่งมี เหมือนกับ
คนที่ไม่มีอะไรเลย แต่เราก็มีทุกอย่าง

2 คร 6:1-10

พระวรสาร

มธ 5:38-42

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า
“ท่านเคยได้ยินเขากล่าวว่า ‘ตาต่อตา ฟันต่อฟัน’ แต่เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า
อย่าได้ตอบคนชั่ว ผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย ผู้ใดอยากฟ้อง
ท่านที่ศาลเพื่อจะได้เสื้อยาวของท่าน ก็จงแถมเสื้อคลุมให้เขาด้วย ผู้ใดจะเกณฑ์ให้ท่าน
เดินไปกับเขาหนึ่งหลัก จงไปกับเขาสองหลักเถิด ผู้ใดขออะไรจากท่าน ก็จงให้ อย่าหัน
หลังให้ผู้ที่มาขอยืมสิ่งใดจากท่าน”

พระเยซูคริสต์เจ้าวางรูปแบบในการดำเนินชีวิตให้กับเรา เป็นรูปแบบที่ขัดกับความ
รู้สึกตามธรรมชาติความเป็นมนุษย์ คืออย่าจมอยู่ในวัฏจักรแห่งความเคียดแค้น อย่า
ปล่อยตัวเองเสียเวลาไปกับความอาฆาตพยาบาทและความมุ่งร้ายอย่างไม่รู้จักจบสิ้น
เราต้องแผ่เมตตา เราต้องให้อภัย “อย่าได้ตอบคนชั่ว” “ผู้ใดขอ ก็จงให้” มันเป็นสิ่งยาก
นักบุญเปาโลจึงบอกว่าต้องต่อสู้กับธรรมชาติของตน “ในทุกกรณีด้วยความอดทนอย่าง
มาก” “โดยใช้ความชอบธรรมเป็นอาวุธทั้งมือซ้ายและมือขวา”